הַגֶּל הַזֶּה וְהָעֵדָה הַמַּיְנְקָה אֲשֶׁר יָתִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ׃ יְהוָה
הַגֶּל וְעֵדָה הַמַּיְנְקָה אִם אֵינִי אֶעֱבָר אֵלֶיךָ אֶת
הַגֶּל הַזֶּה וְאִם אַתָּה לֹא תַעֲבֹר אֵלַי אֶת הַגֶּל הַזֶּה
וְאֵת הַמַּיְנְקָה הַזֹּאת לְרָעָתִי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי
נָחוֹר יִשְׁפְּטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבִיהֶם וַיִּשָּׁבַע יַעֲקֹב
בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק׃ וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח בָּהָר וַיִּקְרָא
לְאֶחָיו לֶאֱכֹל לֶחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיָּלִינוּ בָּהָר׃ וַיַּשְׁכֵּם
וַיְנַשֵּׁק לְבָנָיו וְלִבְנוֹתָיו וַיְבָרֶךְ
אוֹתָם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לָבָן לִמְקֹמוֹ׃ וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ
וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר
רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם
הַהוּא מַחֲנָיִם׃ פ וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב
מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל עֵשָׂו אָחִיו אַרְצָה שֵׂעִיר שְׂדֵה
אֱדוֹם׃ וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לַאדֹנִי לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר
עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם לָבָן גַּרְתִּי וָאֵחַר עַד
עָתָּה׃ וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה
וָאֶשְׁלְחָה לְהַגִּיד לַאדֹנִי לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֶיךָ׃ וַיָּשֻׁבוּ
הַמַּלְאָכִים אֶל יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל אָחִיךָ אֶל
עֵשָׂו וְגַם הֹלֵךְ לִקְרָאתְךָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ׃
וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֶר לוֹ וַיַּחַץ אֶת הָעָם אֲשֶׁר
אִתּוֹ וְאֶת הַצֹּאן וְאֶת הַבָּקָר וְהַגְּמַלִּים לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת׃
וַיֹּאמֶר אִם יָבֹא עֵשָׂו אֶל הַמַּחֲנֶה הָאַחַת וְהִכָּהוּ
וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לִפְלֵטָה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי
אָבִי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֹמֵר אֵלַי

יריתי כמו וירה ביס טה
טהור יורה חעת: יום
או הרי יום מטמש טט
אשר. כמו עד יום רבתי
רמי: לרעה. ויי יורה
עברי. אכל ויהה עבר
בתרגומיהן: לקי. אברהם
קרוש. אלהי אברהם שלי.
אלהי אביהם יעקב. ויזכר
יעקב זכה. טחט שמות
לשון זכר: לאחיו. לאחיהם
טעם כן: לאכל לחם
לדבר מאכל דרוי לחם
מו עבד לחם רב עשק
בתחיליה עץ בלחון
ויעקבם. אלוהי: אלוהים
של ארץ. טל מן לשון
לעולמן לארץ: ומחמר
שמן ויחנוך של חויה
לארץ שבעו עמו עד
כאן ושל ארץ ישראל ל
שבעון לקיאוקי:
חסלת ויצא
וישלח. עקבאלוהי
מלאכים
ממט. לאוקי של חויה
לארץ. לי. ארקה שעבי
לארץ שעיר. לחכם
טעייכה לחד בחשילת
הטל לה יי בחופה: שם
לך גבוה. לא עשיתי טו
חשוב אלא בב. איוב
פרי לשעוותי עלפסת
אבך טאה לי והבבי
לאחיך. לא עכביה בי:
ויהי לי שור וחמור שיבך
אלי לי מעט השוויה
משוחה לארץ. זו חיטה
לעולם הטוחים ולא יהן
האוכל: שור וחמור
דרך ארץ לוי עלעוזים
חיטה שור. יחיד אוכל
לחבירו בלילה קדא
התעגל. שיעשוי דיוקן
השעגלין: ומשלחד

רַבָּה אֶל עַבְדֶּךָ וְהֵא קְמֵיהּ דְּיַעֲקֹב מִן
בֵּינָא וּבֵינָךְ: סְהִיד דְּגוּרָא הָדֵי וְ
וְסָהֲדָא קְמֵיהּ אִם אֲנָא לָא אֶעְבֵּר
לְוָתָךְ יָת דְּגוּרָא הָדֵין וְאַתְּ לָא
תֶּעְבַּר לְוָתִי יָת דְּגוּרָא הָדֵין וְיָת קְמֵיהּ
הָדָא לְמִישְׁוִי אֱלָהֵיהּ דְּאַבְרָהָם וְ
וֵאלָהֵי נָחוֹר וְדִינוּן פְּנָאוּ אֱלָהָא
דְּאֲבָהָתְהוֹן וְחָיִים יִצְחָק בִּדְדָחַל
לֵיהּ אֲבוּהִי יִצְחָק: וּבְסַּךְ יַעֲקֹב נִכְסַיָּא
בְּטוּרָא וְקָרֵא לְאֲחוֹהִי לְמֵיכַל
לְחֵמָא וְאָכְלוּ לְחֵמָא וּבְתוּ בְּטוּרָא:
וְאַקְדִּים לָבָן בְּעַנְפָרָא וְנַשֵּׁיק לְבָנֹהִי
וְלִבְנָתֵיהּ וּבָרִיךְ יְהוֹנוֹן וְאָזַל וְתָב
לָבָן לְאַתְרֵיהּ וְיַעֲקֹב אָזַל לְאוֹרְחֵיהּ
וְעַרְעִיו בֵּיהּ מַלְאֲכֵי דַּיְ׃ וַאֲמַר
וְקָרָא שְׁמֵיהּ יְאַתְרָא הַהוּא מַחֲנָיִם׃

וְשָׁלַח יַעֲקֹב אֲזַדִּין קֳדָמוֹהִי
לְוָת עֵשָׂו אֲחוֹהִי מַ
לְאַרְעָא דְּשֵׂעִיר לְחַקְלֵי אֲדוֹם׃
וּפַקֵּיד יְתְהוֹן לְמֵימַר כְּדֵין תֵּימְרוּן
לְרַבִּוֹנִי לְעֵשָׂו כְּדְנָאן אֲמַר עַבְדָּךְ
יַעֲקֹב עִם לָבָן דָּיַרְתִּי וְאוֹחַרִית
שְׁרֵי כְּעַן׃ וְהָוֵי לִי תּוֹרִין וְחֲמָרִי וְ
עָן וְשֵׁבְיָן וְאַמְהָן וְשָׁלַחְתִּ לְחַוָיָא
לְרַבּוֹנִי לְאַשְׁכָּחָא רַחֲמִין בְּעֵינָךְ׃
וְתָבוּ אִינוּנִי לְוָת יַעֲקֹב לְמֵימַר
אֲתֵינָא לְוָת אֲחוּךְ לְוָת עֵשָׂו וְאַף
אֲתֵי לְקַדָּמוּתָךְ וְאַרְבַּע מְאָה
גַּבְרִין עִמֵּיהּ וְרָחֵיל וְעָלְחֵד אִ
וְעָקַת לֵיהּ יַעֲקֹב מַלְּגִית תְּשַׁע דְּ
עִמֵּיהּ וְיָת עָאן וְיָת תּוֹרֵי וְגַמְלַיָּא
לְתַרְתֵּין מַשְׁרְיָתָא׃ וַאֲמַר אִם יְתֵי
עֵשָׂו לְמַשְׁרְיְתָא חָדָא וְיִמְחִנֵּה
וְהֵי מַשְׁרְיְתָא דְּתִשְׁתְּאַר
לְשֵׁזְבָא׃ וַאֲמַר יַעֲקֹב אֱלָהֵיהּ
וֵאלָהֵי אַבְרָהָם וֵאלָהֵי

יש עשרי דברים ושמונים זכר ונקיבה.
השמש יצאו על הארץ מדינה שמים
ומעיינו הרי זכר השמש וזרוה עלהמים
הרי נקבה. יום גדולה ביום נקבה ויצא
ביומבא מנחת הרי זכר ומקבה: לפליטה
מן פרק הרים הרי זכר ומקבה: לפליטה
על כרחו. כי יוחנן עיון. הדבון עיבון
לנו דמים. לרחון לאבדה לתפלידה
לדורון ולמעבר היכחה לתפלידה
יקי אבי

יעני ה׳ איקי אברהם אבוך ואלקי יצ
יצחק ושם אומרת לי ושומרתך בכל
אשר תלך ובברית לבן אומרת לי טוב
אל ארץ מולדתך ושם עליתה אל
בעוה״ז וחד לבא״ע ואומר ה׳ אל
יעקב שוב אל ארץ מולדתך ועל ברית
אבותיהן הלזו אינו מובא למעלה
ויעזבה וכל הנסדרים שלאחריה